

Дякую, Україно!

#7 от 25.03.2009

Я, Цао Нань, приїхала із міста Анян, провінція Вень Фень (Китай).

В Україні раніше навчалось багато китайців, і я вирішила приїхати сюди на навчання, бо тут немає ксенофобії.

У 2003 році я вступила до Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка, де і вивчила українську мову, бо там навчання ведеться українською. Українська мова мелодійна і співуча, як і китайська. В українській як чуєш, так воно і є.

У 2007 році отримала звання бакалавра із міжнародної економіки і переїхала з Києва до Харкова, де вступила до магістратури економічного факультету Національного технічного університету «ХПІ». В 2009 р. захистила на «відмінно» дипломну роботу «Стратегічне управління інноваційною діяльністю» на прикладі китайської автомобільної компанії «Chery», яка виходить на український ринок (науковий керівник – доцент А. О. Федоров).

Прикро, що в Харкові майже немає можливості спілкуватися українською. Але на економічному факультеті і, особливо в деканаті, я мала змогу постійно говорити українською з викладачами та усіма співробітниками деканату, а особливо з науковим керівником Андрієм Олексійовичем. У співавторстві з останнім ми підготували дві наукових статті, які вже опубліковані.

Мене часто запитують про китайське економічне чудо, чому китайці виграють у конкурентній боротьбі. Одним із важливих чинників є те, що у нас промислові площі збанкрутілих підприємств не перепрофілюються у торговельні чи розважальні заклади, як це масово відбувається в Україні. Наша влада зацікавлена у розвитку промислового виробництва, для якого потрібно багато працівників різних спеціальностей, бо від цього залежить зайнятість населення та наповнення місцевих бюджетів. Тому у нас немає проблеми перевищення імпорту над експортом. А в Україну завозять від примітивних виробів до складних. В усіх

крамницях Харкова тільки імпортні вироби, а українські – тільки продукти харчування. У Китаї податок на нерухомість для середнього класу 1,2 %, а для багатих – 12 % , а в Україні цей податок взагалі відсутній. Податок із фізичних осіб має дев'ять ступенів від 5 до 45 %, а в Україні і мільярдні доходи, і дохід у 700 грн. оподатковуються по ставці 15 %. Це не справедливо для демократичних країн.

За хабарі та ухилення від сплати податків в Китаї суворо карають, включно до позбавлення життя, а перебуваючи майже 7 років в Україні я не знаю тут ні одного випадку суду за такі злочини.

Я завжди буду пам'ятати Україну, яка дала мені вищу освіту і путівку в життя. А знання української мені допоможуть влаштуватися в консульство або у фірму, що працює на українському ринку.